

Svobodní - návrat ke kořenům

28.3.2025 - Petr Tulis | Svobodní

Vody politických komentářů všech barev rozvířila ohlášená spolupráce Svobodných s dalšími národními pravicovými stranami. Kritika tohoto kroku zazněla ve veřejném prostoru v mnoha podobách, počínaje údajným odklonem od vlastního programu, až po, nyní podivuhodně populární otevřené polévání hnědou barvou a nálepkování národních stran jako fašistů.

Pro stranu Svobodných ale není národní rozměr politiky žádnou novinkou. Kořeny Svobodných nalezneme v Národní straně svobodomyslné, jejíž členové byli známí jako Mladočeši. Tato strana byla historicky druhou významnou českou politickou stranou v Rakousku-Uhersku a ve svém programu kombinovala liberalismus s národními ideály. Hlásila se k odkazu Karla Havlíčka Borovského a mezi její představitele patřily takové osobnosti jako Karel Kramář nebo Alois Rašín. Po založení Republiky československé se po spojení s dalšími stranami postupně transformovala do Československé národní demokracie, pro kterou zůstal národní rozměr politiky základní hodnotou.

Poslední dobou se ale národní rozměr politiky takřka vytratil. Jeho odpůrci, kteří vidí Českou Republiku jako součást nadnárodní nebo spíše nenárodní Evropské unie, dokonce lásce k vlasti a k vlastním kořenům nasazovali a dodnes nasazují psí hlavu nacionalismu.

Strana Svobodných se svým programem dlouhodobě hlásí k pravicovému liberalismu a hodnotám vyjádřených malým státem, nízkými daněmi a osobní svobodou.

Jenže svoboda, která je základní hodnotou sympatizantů Svobodných, není v globálním měřítku žádnou samozřejmostí. Právě naopak. Úcta ke svobodě je spojená s úctou lidí k sobě navzájem, úctě k předkům a k jejich odkazu. Nenajdeme mnoho kultur ve světě, kde by hodnota svoboda požívala takové vážnosti a přinášela takové plody, jako v euroamerickém civilizačním prostoru.

Vysvětlením je národní prostředí spojující lidi společným jazykem, zvyky a historií, které otupuje vzájemné třecí hrany a vytváří prostor důvěry, který dává růst svobodě ve všech jejích formách.

Argument poukazující na národy bojující proti sobě ve válkách 19. a 20. století neobstojí. Nejednalo se o války národa proti národu, ale o války imperiální, vedené elitami právě z těch míst, kde svoboda uvadala.

Současná Evropská unie již přestala být prostorem svobody. Narůstající ekonomické problémy a nezvládnutá migrace lidí, kteří nemají vztah ani k evropským národům ani k jejich hodnotám, dávají evropským elitám záminku k omezování svobod jednotlivců a k potlačování národně smýšlejících politických stran. Ostatně příklady takového přístupu najdeme snadno i na naší politické scéně.

Svobodní se přihlásili k národnímu rozměru své politiky a já tento krok vnímám jako naději pro náš stát a národ a jako návrat k vlastním kořenům.

<https://svobodni.cz/novinky/svobodni-navrat-ke-korenum>